

[Aksel Møller.]

og ordet klogskab. Det er begavet at finde på at ville have grundskylden listet ind her ved det lovforslag, som den højtærede finansminister har affattet. Men det er efter min mening ikke klogt at gøre det, hvis man vil have lejelovsproblemet løst. Der kunne i virkeligheden ikke ske noget mere ulykkeligt for lejelovsspørgsmålet end netop fremsættelsen af dette forslag og på dette tidspunkt. Grundskyld indeholder ikke nogen tilløkkelse, i alt fald ikke for det konservative folkeparti, og det er vel ikke underligt, om ordet netop for tiden virker ganske særlig frastødende på os. Hvis den højtærede finansminister vil vide hvorfor, henviser jeg ham til at søge besvarelsen i den betænkning, som grundskyldskommissionen netop har udsendt.

I det hele taget indeholder den højtærede finansministers gode hoved en rigdom af indfald. Men der er nogle af dem, som bereder ikke bare ham, men også os, der gerne vil hjælpe ham igennem med en løsning af lejelovsspørgsmålet, meget store vanskeligheder. Når den højtærede finansminister f. eks. i Nakskov opstiller programmet for sin politik således, at den sigter imod at omdanne samfundets struktur, så kan en sådan udtalelse jo ikke gå helt sporeløst hen over os her på Christiansborg; det kan meget nemt få den virkning, at vi søger efter omdannelsens vej mellem linierne i de forslag, som den højtærede finansminister fremsætter.

Derfor er vor tro til, at han har en heldig hånd, når han skal stille forslag på dette område, blevet lidt krakeleret, og jeg tror derfor, det vil gå den højtærede ministers forslag til denne boligskat både til dens ene side og til dens anden side på akkurat samme måde, som det gik den højtærede ministers forslag fra maj. Jeg er ked af, hvis vi spildte for megen tid på det, for det ligger nu i folketingets arkiv, og dér tror jeg også det foreliggende lovforslag vil ende, men ikke i anden form end netop som lovforslag.

Der kunne nok være en del enkeltheder, som det kunne være af interesse at drage frem, men efter at det ærede medlem hr. Lorentzen har omtalt nogle af de vigtigste, skal jeg for mit vedkommende nøjes med

at nævne i alt fald to uden at gå særlig stærkt ind på dem.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Lorentzen i, at forslaget med hensyn til to-familieshusene og opsigelsesretten er et forslag, som vi må se meget nærgående på i udvalget. Jeg anerkender den højtærede boligministers tankegang tidligere i love, også i 1951-loven, som betød en lille bitte forbedring på dette område, men selv i forhold til denne forbedring er det, den højtærede boligminister tilbyder, et fremskridt. Det forekommer mig dog, at det stadigvæk vil være lettere at blive skilt fra sin kone, end det vil være at skille to familier ad, som lever som hund og kat under det samme tag, og det forekommer mig derfor, at det kunne være naturligt at forkorte de frister, som den højtærede minister stiller.

Jeg siger endvidere, som det ærede medlem hr. Lorentzen, at jeg forstår egentlig ikke rigtig tankegangen med at ville forbyde de frivillige overenskomster. Det kan jo ikke komme bag på ministeren, at det konservative folkeparti principielt hylder frivilligheden. Bevares, jeg hørte det ærede medlem hr. Holger Larsen sige, at det var så som så med denne frivillighed. Ja, men det drejer sig dog om voksne menneskers aftale. Det er dog således, at den ejer, der begærer en frivillig overenskomst, er pligtig til at oplyse den svagere part, som man er tilbøjelig til at kalde ham, om, at han ingen pligt har til at indgå på nogen frivillig overenskomst. Det er da endelig også sådan, at huslejenævnet efter den gældende lov skal have overenskomsten forelagt.

Jeg ved godt, at man kan omdanne samfundets struktur på mange måder, og man skal såmænd heller ikke foragte de små veje. Efterhånden som man kan få kvalt adgangen for mennesker til at indgå kontrakter, er man jo nået et godt stykke videre. Men vi kommer til at se på denne bestemmelse. Jeg ved godt, at det, der er det afgørende i bestemmelsen, vel er ordet „urimelig“, henvisningen til, at huslejenævnene skal godkende en overenskomst, medmindre den er urimelig. Jeg ved godt, at dette ord i sig selv altid vil rumme en masse fortolkningsvanskeligheder, men mon det dog skulle være helt håbløst for 17 forholdsvis gode hoveder at sætte sig sammen og finde ud af en mere præ-